

عنوان مقاله:

نگرش بنیادی برای تدوین مبحثی از مقررات ملی ساختمان تحت عنوان سیما و جداره شهری

محل انتشار:

دومین همایش مقررات ملی ساختمان (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

نجمه زکی پور

خلاصه مقاله:

با نگاهی به شهرهای تاریخی ایران درمی یابیم که فرهنگ ایرانی به نمای شهری اهمیت می داده است. نه برای ظاهر سازی تهی مغزانه، که برای افشای بخشی از زیبایی درونی، تشویق شهروندی و همبستگی اجتماعی و بهبود کیفیت زندگی در شهر. آهنگ تند تغییرات مانع هماهنگی بین ساختمانهای مختلف می شود. در گذشته روند آهسته تغییرات فناوری و اجتماعی باعث ایجاد نوعی هماهنگی در میان اندام های شهری شده بود، اما اکنون امکان ساخت و ساز در ابعاد وسیع و با سرعت فراوان میسر است، این نوع ساخت و ساز باعث تغییرات چشمگیری می شود. علاوه بر آن، عصر حاضر عصر آزادی بیان برای معماران است. گویی هر معمار و سازنده ای اثر خود را مرکز عالم می پندارد و از دیگران می خواهد که به او اقتدا کنند اما نبود چارچوب های محکم شهرسازی برای سامان دادن به این تنوع بیانی و ضعف قوانینی که از حقوق شهروندان دفاع کند، منجر به نوعی سردرگمی و ناهماهنگی شده است. هماهنگی در سیمای شهری نکته ای پیچیده و درخور بررسی جداگانه است. هماهنگی با تکرار، یکنواختی و یا همسانی فرق دارد. به جای مجبور کردن طراحان و سازندگان به تبعیت کورکورانه از یکدیگر و یا وضع قوانین دست و پاگیر، که باعث ایجاد نمای شهری کسل کننده می شود، هماهنگی را می توان در شعار وحدت در کثرت یافت. ولی برای رسیدن به این وحدت، به تحلیل هوشمندانه چشم انداز موجود شهری، وضع قوانین روشن ولی منعطف و اجرای وفادارانه و منصفانه این قوانین نیاز است.

کلمات کلیدی:

مقررات ملی ساختمان، نمای شهری، جداره، سیما و منظر شهری، ضوابط ساختمانی، ارتقاء کیفی، وحدت و یکپارچگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/611349>

